

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

1 päivänä joulukuuta 2015*

Kumoamiskanne — Asetus (EU) N:o 1243/2012 — Oikeusperustan valinta — SEUT 43 artiklan 2 ja 3 kohta — Poliittinen päätös — Turskakantoja koskeva pitkän aikavälin suunnitelma

Yhdistetyissä asioissa C-124/13 ja C-125/13,

joissa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvista kumoamiskanteista, jotka on nostettu 14.3.2013,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään I. Liukkonen, L. Knudsen ja R. Kaškina, prosessiosoite Luxemburgissa (C-124/13), ja

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Bouquet, K. Banks ja A. Szymkowska, prosessiosoite Luxemburgissa (C-125/13),

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään E. Sitbon, A. de Gregorio Merino ja A. Westerhof Löfflerová, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukevat

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään M. Sampol Pucurull ja N. Díaz Abad,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme ja C. Candat, ja

Puolan tasavalta, asiamiehinään B. Majczyna, M. Nowacki ja A. Miłkowska,

väliintulijoina,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti A. Tizzano (esittelevä tuomari), jaostojen puheenjohtajat R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev ja F. Biltgen sekä tuomarit J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, C. Vajda ja S. Rodin,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.2.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,
kuultuaan julkisasiamiehen 21.5.2015 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio vaativat kanteillaan turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta 19.12.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1243/2012 (EUVL L 352, s. 10; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 2371/2002

- 2 Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002 (EUVL L 358, s. 59; jäljempänä perusasetus) kumottiin yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1380/2013 (EUVL L 354, s. 22).
- 3 Perusasetuksen johdanto-osan kuudennen ja seitsemännen perustelukappaleen sanamuoto oli seuraava:
”(6) Kestävän hyödyntämisen tavoite saavutetaan paremmin soveltamalla kalastuksen hoitoon monivuotista lähestymistapaa, joka sisältää turvallisten biologisten rajojen puitteissa olevien kalakantojen monivuotiset hoitosuunnitelmat. Turvallisten biologisten rajojen alapuolella olevien kalakantojen osalta on ehdoton etusija monivuotisten elvytysuunnitelmien vahvistamisella. Näihin kantoihin kohdistuvaa pyyntiponnistusta saatetaan joutua tieteellisten lausuntojen perusteella vähentämään merkittävästi.
(7) Näissä monivuotisissa suunnitelmissa olisi vahvistettava tavoitteet kyseisten kalakantojen kestäväälle hyödyntämiselle, niiden olisi sisällettävä pyyntisäännöt, joissa vahvistetaan, miten vuosittaiset saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajat on laskettava, ja niissä olisi säädettävä muista erityishoitotoimenpiteistä ottaen huomioon myös muille lajeille aiheutuvat seuraukset.”
- 4 Kyseisen asetuksen 1 artiklassa yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisala määriteltiin seuraavasti:
”1. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvat elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen, hoito ja hyödyntäminen, vesiviljely sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, jos tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä taikka jos sitä harjoittavat yhteisön kalastusalukset tai, lippuvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaiset.
2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa säädetään johdonmukaisista toimenpiteistä, jotka koskevat:
a) elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä,

– –”

- 5 Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet määriteltiin saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa seuraavasti:

”Yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen, joka luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävä olosuhteet.

Tässä tarkoituksessa yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollistamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja saattamaan kalastustoimien vaikutukset meriekosysteemeihin mahdollisimman vähäisiksi. Sen tavoitteena on ottaa kalastuksenhoidossa asteittain käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa. – –”

- 6 Perusasetuksen 4 artiklan, jossa säädettiin kestävyystavoitteen saavuttamiseksi toteutettavista toimenpiteistä, 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”– – Niihin voivat kunkin kannan tai kalakantaryhmän osalta sisältyä erityisesti seuraavat toimenpiteet, joilla rajoitetaan kalastuskuolevuutta ja kalastustoimien ympäristövaikutuksia:

- a) 5 artiklassa säädettyjen elvytysuunnitelmien hyväksyminen;
- b) 6 artiklassa säädettyjen hoitosuunnitelmien hyväksyminen;

– –”

Asetus (EY) N:o 1342/2008

- 7 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 kumoamisesta 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 (EUVL L 348, s. 20 ja oikaisu EUVL 2010, L 231, s. 6) komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan EY 37 artiklan nojalla.

- 8 Kyseisen asetuksen johdanto-osan seitsemännessä ja yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(7) Kalastuskuolevuuteen liittyvien tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi ja siihen vaikuttamiseksi, että poisheitetyt saaliit ovat mahdollisimman vähäiset, myös kalastusmahdollisuudet pyyntiponnistuksena ilmaistuna olisi vahvistettava monivuotisen strategian mukaisille tasoille. – –

– –

(9) Pyyntirajojen vahvistaminen ja jakaminen, kantojen vähimmäistasojen ja varovaisuusperiaatteen mukaisten tasojen sekä kalastuskuolevuuden tasojen vahvistaminen samoin kuin kunkin pyyntiponnistusryhmän suurimman sallitun pyyntiponnistuksen määrittäminen jäsenvaltiokohtaisesti ja tiettyjen alusryhmien jättäminen tässä asetuksessa säädetyn pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle ovat ensisijaisen tärkeitä yhteisen kalastuspolitiikan toimenpiteitä. – –”

- 9 Kyseisen asetuksen 5 artiklassa kuvataan turskakantojen elvytysuunnitelman tavoite, joka on ”varmist[aa] turskakantojen kestävä hyödyntäminen kestävä enimmäistuoton mukaisesti”. Kyseisen 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan tämä tavoite saavutetaan pitämällä turskan kalastuskuolevuus tietyllä tasolla.

- 10 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi saman asetuksen 6–10 artiklassa annetaan erityisiä sääntöjä vuotuisten suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) vahvistamisesta ja sen 11–17 artiklassa sääntöjä pyyntiponnistuksen rajoittamisesta.
- 11 On erityisesti todettava, että asetuksen N:o 1342/2008, sellaisena kuin se oli voimassa ennen sen muuttamista riidanalaisella asetuksella, 9 artiklassa annettiin yksityiskohtaisia sääntöjä TACien vahvistamisesta puutteellisten tietojen perusteella silloin, kun asetuksen 7 ja 8 artiklassa annettuja sääntöjä TACien vahvistamisesta ei voitu soveltaa riittävän täsmällisten ja edustavien tietojen puuttuessa. Sen 12 artiklassa määritettiin myös suurimman sallitun pyyntiponnistuksen laskentatapa.

Riidanalainen asetus

- 12 Riidanalaisen asetuksen kolmannelta viideltä perustelukappaleelta todetaan seuraavaa:
- ”(3) Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatimassa turskasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevassa tieteellisessä arvioinnissa on tullut esiin useita ongelmia, jotka liittyvät turskasuunnitelman suunnitteluun ja toimivuuteen. STECF ei kyseenalaistanut turskasuunnitelman tavoitteita, mutta se totesi, että ne tuskin toteutuvat niissä aikarajoissa, jotka noudattaisivat Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyn maailman kestävän kehityksen huippukokouksen päätelmiä, ellei turskasuunnitelman suunnittelussa ilmenneitä, muun muassa sen 9 ja 12 artiklan soveltamiseen liittyviä puutteita korjata.
- (4) – – Vaikka TACEihin ilman eri toimenpiteitä tehtävä vuosittainen 25 prosentin vähennys oli tarkoitettu sovellettavaksi vain poikkeustilanteissa vuodesta 2009 vuoteen 2012, se on muodostunut säännöksi [oikeammin: vuodesta 2009 vuoteen 2012 se on muodostunut säännöksi]. Näin ollen turskasuunnitelman tultua voimaan TACit ovat asianomaisilla alueilla pienentyneet merkittävästi, ja uudet ilman eri toimenpiteitä tehtävät leikkaukset johtaisivat turskankalastuksen tosiasialliseen loppumiseen asianomaisilla alueilla. STECF:n laatima tieteellinen arviointi osoittaa, että turskasuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi olisi joissakin tapauksissa tarkoituksenmukaisempaa sallia suurempi joustavuus, jotta tieteelliset lausunnot voitaisiin ottaa tapauskohtaisesti huomioon. Osana tätä joustavuutta on sen vuoksi tarkoituksenmukaista sallia tietyin edellytyksin TACin vuosittaisesta vähennyksestä luopuminen tai vaihtoehdoisen TACin tason vahvistaminen turskasuunnitelman tavoitteita vaarantamatta.
- (5) – – sallittu pyyntiponnistus on pienentynyt vuosittain 25 prosenttia vuosien 2009 ja 2012 välisenä aikana niillä alueilla, joihin on sovellettu 9 artiklaa, ja pienentynyt merkittävästi niillä alueilla, joihin on sovellettu 8 artiklaa. – – Pyyntiponnistusten ilman eri toimenpiteitä tehtävien vuosittaisten vähennysten jatkuva soveltaminen ei johtaisi turskasuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseen, vaan sillä saattaisi olla mittavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia niiden laivastonosien kannalta, jotka käyttävät samoja pyydyksiä mutta pyytävät pääosin muita lajeja kuin turskaa. Sen vuoksi on asianmukaista mahdollistaa joustavampi lähestymistapa, joka sallisi pyyntiponnistuksen ilman eri toimenpiteitä tehtävästä vuosittaisesta vähentämisestä luopumisen turskasuunnitelman tavoitteita vaarantamatta.”
- 13 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleella ilmaistaan syyt, joiden vuoksi tämä asetus, jolla on muutettu asetuksen N:o 1342/2008 9 ja 12 artiklaa, on annettu SEUT 43 artiklan 3 kohdan eikä SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 14 Kyseinen perustelukappale on sanamuodoltaan seuraava:

”Turskasuunnitelman 9 ja 12 artiklaan tehtävissä muutoksissa määritetään yksityiskohtaiset säännöt TACEina ja pyyntiponnistuksen rajoituksina ilmaistujen kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseksi. Niissä mukautetaan sääntöjä, joita nykyisin sovelletaan kalastusmahdollisuuksia vahvistettaessa,

muuttamatta kuitenkaan turskasuunnitelman tavoitetta. Ne ovat näin ollen toimenpiteitä, jotka koskevat TACien ja pyyntiponnistuksen rajoitusten vahvistamista ja jakamista, eikä niitä voida pitää säännöksinä, joilla luodaan yhteinen kalatalouden markkinajärjestely, eikä muina säännöksinä, jotka ovat tarpeen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin pyrkimisen kannalta.”

- 15 Kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa, jolla korvataan asetuksen N:o 1342/2008 9 artikla, säädetään TACien vahvistamiseksi erityisestä menettelystä seuraavaa:

”1. Jos TACEja ei pystytä riittävän täsmällisten tietojen puuttuessa vahvistamaan 7 artiklan mukaisesti, Kattegatin, Skotlannin länsipuolisen alueen ja Irlanninmeren turskakantojen TACit on vahvistettava tieteellisissä lausunnoissa osoitetuille tasoille. Jos tieteellisissä lausunnoissa osoitettu taso on kuitenkin yli 20 prosenttia suurempi kuin edellisvuoden TACit, TACit vahvistetaan lisäämällä 20 prosenttia edellisvuoden TACEihin, tai jos tieteellisissä lausunnoissa osoitettu taso on yli 20 prosenttia pienempi kuin edellisvuoden TACit, TACit vahvistetaan tekemällä 20 prosentin vähennys edellisvuoden TACEihin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että kohdennettua kalastusta ei pitäisi harjoittaa ja että

- a) sivusaaliit olisi minimoitava tai vähennettävä mahdollisimman alhaiselle tasolle; ja/tai
- b) turskasaaliit olisi vähennettävä mahdollisimman alhaiselle tasolle,

neuvosto voi päättää olla soveltamatta TACin vuosittaista mukautusta seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina, edellyttäen että vahvistettu TAC koskee ainoastaan sivusaaliita.

3. Jos TACEja ei pystytä riittävän täsmällisten tietojen puuttuessa vahvistamaan 8 artiklan mukaisesti, Pohjanmeren, Skagerrakin ja itäisen Englannin kanaalin turskakantojen TACit on vahvistettava soveltamalla soveltuvin osin tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ellei Norjan kanssa käytävien neuvottelujen tuloksena päädytä muuhun TACien tasoon.

4. Kun tieteelliset lausunnot osoittavat, että 8 artiklan 1–4 kohdassa esitettyjä sääntöjä soveltamalla ei voida saavuttaa suunnitelman tavoitteita, neuvosto voi sen estämättä, mitä edellä mainituissa säännöksissä säädetään, päättää vaihtoehtoisesta TACin tasosta.”

- 16 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 alakohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”korvataan [asetuksen N:o 1342/2008 12 artiklan] 4 kohta seuraavasti:

’4. Jos 3 kohdan d alakohdan mukaan laskettujen kumulatiivisten saaliiden prosenttiosuus yhdistettyjen pyyntiponnistusryhmien osalta on vähintään 20 prosenttia, kyseisiin pyyntiponnistusryhmiin sovelletaan vuosittaisia mukautuksia. Kyseisten ryhmien suurin sallittu pyyntiponnistus lasketaan seuraavasti:

- a) jos sovelletaan 7 tai 8 artiklaa, perustasoon tehdään sama prosenttimukautus kuin mainituissa artikloissa tarkoitettu mukautus kalastuskuolevuuteen;
- b) jos sovelletaan 9 artiklaa, tehdään sama pyyntiponnistuksen prosenttimukautus kuin TACin mukautus edellisvuoteen nähden.”

- 17 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, jossa asetuksen N:o 1342/2008 12 artiklaan lisätään 6 kohta, säädetään seuraavaa:

”lisätään kohta seuraavasti:

’6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, neuvosto voi päättää olla soveltamatta suurimman sallitun pyyntiponnistuksen vuosittaista mukautusta seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina, jos suurinta sallittua pyyntiponnistusta on alennettu neljänä peräkkäisenä vuotena.’”

Asian tausta

- 18 Komissio esitti 12.9.2012 ehdotuksen parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen N:o 1342/2008 muuttamisesta (COM(2012) 498 final) kyseisen asetuksen säännösten parantamiseksi ja selkiyttämiseksi.
- 19 Asetusehdotuksen oikeusperustana oli SEUT 43 artiklan 2 kohta, ja sillä pyrittiin ratkaisemaan tietyt asetuksessa N:o 1342/2008 säädetyn turskasuunnitelman toteuttamiseen liittyvät vaikeudet. Ehdotuksella pyrittiin seuraaviin muutoksiin:
- kyseisen asetuksen 4 artiklan muuttaminen sen menetelmän selkiyttämiseksi, jota jäsenvaltiot käyttävät pyyntiponnistusten rajoitusten laskemisessa
  - saman asetuksen 9 artiklan muutos, joka koskee menetelmää TACien vahvistamiseksi silloin, kun 7 ja 8 artiklassa tarkoitettuja oletusarvoisia laskentasääntöjä ei voida soveltaa tietojen riittämättömyyden vuoksi
  - asetuksen N:o 1342/2008 11 artiklan muutos, joka koskee alusten jättämisessä pyyntiponnistusjärjestelmän ulkopuolelle noudatettavan menettelyn yksinkertaistamista
  - kyseisen asetuksen 12 artiklan muutos, joka koskee pyyntiponnistusten rajoittamista ja perustuu samaan joustavaan ja tapauskohtaista käsittelyä koskevaan tavoitteeseen, johon kyseisen asetuksen 9 artiklaan ehdotetulla muutoksella pyritään
  - saman asetuksen 12 artiklan muutos, jolla artiklaan on tarkoitus lisätä uusi 6 kohta, jossa neuvosto oikeutetaan luopumaan suurimman sallitun pyyntiponnistuksen lisävähennysten soveltamisesta sen jälkeen, kun tätä suurinta sallittua määrää on vähennetty neljän peräkkäisen vuoden ajan
  - asetuksen N:o 1342/2008 13 artiklan muutos, jolla on tarkoitus poistaa eri kieliversioiden väliset tulkintaerot, jotka koskevat yhtä pyyntiponnistuksen lisäyksen saamisen erästä edellytyksistä
  - kyseisen asetuksen 14 artiklan muutos jäsenvaltioiden velvoitteiden tehostamiseksi, jotta poisheitettyjen saaliiden suureen määrään voidaan puuttua ja kyseisen asetuksen 11 ja 13 artiklassa säädettyjen kannustustoimien tehokas seuranta ja valvonta voidaan varmistaa, ja
  - saman asetuksen 32 artiklan muutos, jolla asetukseen sisällytetään komiteamenettelyä koskeva artikla.
- 20 Neuvosto hyväksyi 19.12.2012 antamallaan riidanalaisella asetuksella, jonka oikeusperustaksi se valitsi SEUT 43 artiklan 3 kohdan, vain asetuksen N:o 1342/2008 9 ja 12 artiklaa koskevat muutokset eikä sisällyttänyt siihen kaikkia asetusehdotuksen COM(2012) 498 final mukaisia säännöksiä.

- 21 Maatalous- ja kalastusneuvoston kokouksen, jossa riidanalainen asetus hyväksyttiin, pöytäkirjaan merkittiin komission lausuma. Lausumassa todetaan seuraavaa:

”Komissio katsoo, että aikaisemman perustamissopimuksen (EY:n perustamissopimus) nojalla annetun lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttyä toimea – – asetusta N:o 1342/2008 on muutettava noudattaen EUT-sopimuksessa nykyisin määrättyä tavallista lainsäätämisyjärjestystä.

Näin ollen komissio katsoo, ettei neuvosto voi muuttaa [kyseisen asetuksen] 8, 9 ja 12 artiklaa käyttämällä SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, joka ei ole lainsäädäntömenettely. Myöskään [kyseisen asetuksen] 8, 9 ja 12 artiklan asiasisältöä ei voida tulkita niin, että se kuuluisi ilmaisen ’kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet’ piiriin.

Puheenjohtajiston ehdotus komission ehdotuksen jakamisesta osiin ja [saman asetuksen] 8, 9 ja 12 artiklan muutosten hyväksymisestä SEUT 43 artiklan 3 artiklan – – nojalla merkitsisi perussopimuksen rikkomista. Komissio pitäytyy sen vuoksi alkuperäisessä ehdotuksessaan ja myös sille valitussa oikeusperustassa, joka on SEUT 43 artiklan 2 kohta – –, ja varaa itselleen mahdollisuuden käyttää perussopimuksen mukaisia oikeuskeinoja riitauttaakseen neuvoston tekemän muutoksen [asetukseen N:o 1342/2008].”

- 22 Riidanalainen asetus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 21.12.2012, ja se tuli voimaan 22.12.2012.
- 23 Parlamentti ja komissio katsovat, että riidanalainen asetus annettiin väärän oikeusperustan nojalla ja että oikeusperustana olisi pitänyt käyttää SEUT 43 artiklan 2 kohtaa, minkä vuoksi ne nostivat käsiteltävinä olevat kanteet, parlamentti asiassa C-124/13 ja komissio asiassa C-125/13.

Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

- 24 Parlamentti ja komissio vaativat, että unionin tuomioistuin kumoaa riidanalaisen asetuksen ja velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio vaatii myös, että kyseisen asetuksen vaikutukset pysytetään voimassa tämän tuomion julistamisen jälkeen kohtuullisen ajan eli enintään yhden kokonaisen vuoden tämän tuomion julistamista seuraavan vuoden tammikuun 1. päivästä lähtien.
- 25 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää kanteet ja velvoittaa parlamentin ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Sen varalta, että unionin tuomioistuin kumoaisi kyseisen asetuksen, neuvosto vaatii toissijaisesti, että asetuksen vaikutukset pysytetään SEUT 264 artiklan nojalla.
- 26 Asiat C-124/13 ja C-125/13 yhdistettiin unionin tuomioistuimen presidentin 19.4.2013 tekemällä päätöksellä kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.
- 27 Unionin tuomioistuimen presidentin 11.9.2013 tekemällä päätöksellä Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

Kanteet

- 28 Asiassa C-124/13 parlamentti vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen SEUT 43 artiklan 3 kohdan valitsemisessa riidanalaisen asetuksen oikeusperustaksi.
- 29 Kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Sen ensimmäisessä osassa parlamentti katsoo, että jokainen oikeudenkäynnin kohteena olevan suunnitelman kaltainen monivuotinen suunnitelma muodostaa kalakantojen säilyttämis- ja hoitovälineenä kokonaisuuden, johon sisältyy ainoastaan säännöksiä yhteisen kalastuspolitiikan kestävyys- ja säilyttämistavoitteiden toteuttamiseksi, ja suunnitelma on sen

vuoksi hyväksyttävä kokonaisuudessaan SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla. Kanneperusteen toisessa osassa parlamentti katsoo, että asetusehdotuksen COM(2012) 498 final hyväksymisestä olisi pitänyt päättää kaikilta osin SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla. Neuvosto on valinnut unionin toimen oikeusperustan valintaa koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä poikkeavan menettelytavan jakaessaan ehdotuksen osiin ja hyväksyessään riidanalaisella asetuksella vain tietyt komission ehdottamista muutoksista.

- 30 Komissio esittää asiassa C-125/13 kolme kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen SEUT 43 artiklan 3 kohdan valitsemisessa riidanalaisen asetuksen oikeusperustaksi. Toinen kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen menettelyssä, jota on noudatettu neuvostossa, joka on virheellisesti estänyt sekä parlamenttia että Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa osallistumasta asetuksen antamismenettelyyn. Kolmas kanneperuste perustuu komission asetusehdotuksen vääristämiseen komission yksinomaista aloiteoikeutta loukkaavalla tavalla.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 31 Parlamentin ainoan kanneperusteen ensimmäisessä osassa ja komission ensimmäisessä kanneperusteessa nämä toimielimet katsovat, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen antaessaan riidanalaisen asetuksen SEUT 43 artiklan 3 kohdan eikä saman artiklan 2 kohdan nojalla.
- 32 Ne katsovat, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen SEUT 43 artiklan 3 kohta muodostaa poikkeuksen saman artiklan 2 kohdassa edellytetystä tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen noudattamisesta, joten artiklan 3 kohdan soveltamisalaa on tulkittava suppeasti. Niinpä ainoastaan toimenpiteet, jotka nimenomaisesti koskevat ”konkreettisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista”, voidaan hyväksyä kyseisen 3 kohdan nojalla. Toimi, jolla pyritään yhteisen kalastuspolitiikan muihin tavoitteisiin kuin pelkkään kalastuskiintiöiden jakamiseen, on siten hyväksyttävä SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 33 Tältä osin kantajat vetoavat siihen, että viimeksi mainitussa määräyksessä tavallinen lainsäätämisyjärjestys nimetään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin pyrittäessä tarvittavien säännösten antamisessa noudatettavaksi tavanomaiseksi päätöksentekomenettelyksi, kun sen sijaan SEUT 43 artiklan 3 kohdassa vain annetaan neuvostolle erityinen toimivalta, joka rajoittuu TACien vahvistamista koskevien täytäntöönpanotoimien, jotka ovat omaa lajiansa olevia toimia, joita ei hyväksytä lainsäätämisyjärjestyksessä, antamiseen.
- 34 Näin ollen kantajat katsovat, että SEUT 43 artiklan 3 kohtaan sisältyvää ilmaisua ”kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet” on tulkittava siten, ettei neuvosto voi tämän määräyksen nojalla toteuttaa toimia, joilla pyritään edistämään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamista, vaan ainoastaan antaa asetuksia, joita ei ole hyväksytty lainsäätämisyjärjestyksessä, tai täytäntöönpanotoimia, jotka liittyvät kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen. Kuten perusasetuksen 3 artiklan q alakohdasta nimittäin ilmenee, ”kalastusmahdollisuudella” tarkoitetaan ”määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan pyyntinä ja/tai pyyntiponnistuksena”.
- 35 Kantajat katsovat, ettei riidanalaisessa asetuksessa ole kyse tästä. Erityisesti perusasetuksen johdanto-osan seitsemänneistä perustelukappaleesta ja 5 ja 6 artiklasta sekä asetuksen N:o 1342/2008 5 artiklasta nimittäin ilmenee, että monivuotisilla suunnitelmilla eli elvytys- ja hoitosuunnitelmilla pyritään kalakantojen säilyttämistä koskevaan tavoitteeseen ja edistetään siten ratkaisevalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan päätavoitteen eli kalakantojen kestävän hyödyntämisen tavoitteen toteutumista.

- 36 Tästä seuraa, että koska monivuotiset suunnitelmat ovat välineitä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi, riidanalaisen asetuksen kaltaisia säädöksiä, joilla näitä suunnitelmia vahvistetaan tai muutetaan, on kantajien mukaan pidettävä ”tarvittavina” SEUT 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamiseksi ja ne on siten hyväksyttävä tässä määräyksessä tarkoitettussa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.
- 37 Kantajat toteavat lisäksi, että riidanalaisella asetuksella muutetaan EY 37 artiklan nojalla lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjä säännöksiä ja että ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa EY 37 artikla oli yleinen oikeusperusta kalastusalan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjen toimien antamiseksi. Koska tämä määräys on korvattu SEUT 43 artiklan 2 kohdalla, kaikkien tätä alaa koskevien lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjen toimien antamisessa on menettelyjen vastaavuuden vuoksi käytettävä viimeksi mainitussa määräyksessä tarkoitettua tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Koska perusasetuksen 20 artiklan sisältö on otettu SEUT 43 artiklan 3 kohtaan, kyseistä määräystä on vastaavasti sovellettava sellaisia toimia, joita ei hyväksytä lainsäätämisyjärjestyksessä, hyväksyttäessä.
- 38 Neuvosto, jota Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta tukevat, kiistää kantajien perustelut ja katsoo, että riidanalainen asetus on kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvä toimenpide, jonka antaminen SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla on siten ollut asianmukaista.
- 39 Tältä osin neuvosto toteaa heti aluksi, ettei EUT-sopimuksessa ole minkäänlaista perustetta kantajien esittämälle tulkinnalle SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisesta. SEUT 43 artiklan 2 ja 3 kohdalla, jotka on otettu käyttöön Lissabonin sopimuksella, on korvattu yksi ainoa määräys eli EY 37 artikla, joka oli monenlaisten säädösten antamisen oikeusperusta maatalous- ja kalastusosalalla. Jo tästä seuraa, etteivät kantajat voi väittää, että kaikissa niissä tapauksissa, joissa ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa sovellettiin EY 37 artiklaa, olisi nyt sovellettava automaattisesti SEUT 43 artiklan 2 kohtaa.
- 40 Neuvosto katsoo lisäksi, että käyttäessään SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tietoisesti ilmaisua kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen ”liittyvät toimenpiteet” EUT-sopimuksen laatijat ovat halunneet sisällyttää tämän määräyksen soveltamisalaan muitakin kuin sellaisia toimenpiteitä, joissa on kyse kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta ja jakamisesta ahtaasti tulkittuna. Liian rajoittava tulkinta, jolla tietyt SEUT 43 artiklan 3 kohdassa selvästi yksilöidyt toimenpiteet jätetään tämän määräyksen soveltamisalan ulkopuolelle, loukkaisi tällä määräyksellä neuvostolle annettuja oikeuksia, eikä se noudattaisi toimielinten välistä tasapainoa koskevia perustavanlaatuisia sääntöjä, jotka on vahvistettu SEU 13 artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan ”kukin toimielin toimii sille perussopimuksissa annetun toimivallan rajoissa sekä niissä määrättyjen menettelyjen, edellytysten ja tavoitteiden mukaisesti”.
- 41 Neuvosto kiistää siten kantajien perustelut, joiden mukaan toimenpiteen hyväksymisen perustana on ehdottomasti käytettävä SEUT 43 artiklan 2 kohtaa aina, kun kyseistä toimenpidettä voidaan katsoa tarvittavan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseen. SEUT 43 artiklan 2 ja 3 kohta ovat nimittäin primaarioikeudessa vahvistettuja itsenäisiä oikeusperustoja, joten 3 kohdan soveltamiselle ei voida asettaa mitään sellaista edellytystä, että jokin muu toimi olisi aikaisemmin annettu saman artiklan 2 kohdan nojalla.
- 42 Neuvosto katsoo näin ollen, että riidanalaisen asetuksen 1 artiklalla toteutettujen asetuksen N:o 1342/2008 9 artiklan ja 12 artiklan 4 ja 6 kohdan muutosten soveltaminen vaikuttaa välittömästi, pakottavasti ja automaattisesti toimenpiteeseen, jolla kalastusmahdollisuudet vahvistetaan ja jaetaan. Kantajat eivät siten voi vedota pätevästi siihen, että nämä muutokset olisivat vaikuttaneet monivuotisen turskasuunnitelman tavoitteeseen, joka määrittellään edelleen asetuksen N:o 1342/2008 5 artiklassa, jota ei ole muutettu. Kuten riidanalaisen asetuksen tavoitteiden ja sisällön

tarkastelu selvästi osoittaa, näiden muutosten tarkoituksena on päinvastoin mukauttaa tämän tavoitteen toteuttamiseksi tarvittavia keinoja eli TACien vahvistamista ja pyyntiponnistusten rajoittamista koskevia sääntöjä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 43 Parlamentin ainoan kanneperusteen ensimmäisessä osassa ja komission ensimmäisessä kanneperusteessa nämä toimieliimet katsovat, että neuvosto on valinnut väärän oikeusperustan antaessaan riidanalaisen asetuksen SEUT 43 artiklan 3 kohdan eikä SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 44 Tältä osin on heti aluksi huomautettava, että – kuten SEUT 43 artiklan 2 kohdan sanamuodosta ilmenee – parlamentin ja neuvoston on säädettävä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ”yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä”.
- 45 Lisäksi SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen sekä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet.
- 46 On syytä muistuttaa myös siitä, että unionin tuomioistuin on jo ottanut kantaa sekä SEUT 43 artiklan 2 kohdan että sen 3 kohdan soveltamisaloihin tuomiossa parlamentti ja komissio v. neuvosto (C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400).
- 47 Kyseisellä tuomiolla ratkaistuissa asioissa unionin tuomioistuimen tutkittavana oli kysymys siitä, onko neuvosto laillisesti voinut hyväksyä kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guyanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta 16.12.2011 annetun neuvoston päätöksen 2012/19 (EUVL 2012, L 6, s. 8) SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla.
- 48 Unionin tuomioistuin katsoi – tosin erilaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen yhteydessä kuin mistä nyt käsiteltävissä asioissa on kyse – kyseisen tuomion 50 kohdassa, että säännösten antaminen SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla edellyttää välttämättä sen arviointia, ovatko ne tarpeen, jotta voidaan toteuttaa EUT-sopimuksessa säännelyihin yhteisiin politiikkoihin liittyviä tavoitteita, joten säännösten antaminen edellyttää unionin lainsäätäjälle varattavaa poliittista päätöstä. Kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvien toimenpiteiden hyväksyminen SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti ei sitä vastoin edellytä tällaista arviointia, koska tällaiset toimenpiteet ovat luonteeltaan pääasiassa teknisiä ja ne on tarkoitus toteuttaa SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla annettujen säännösten panemiseksi täytäntöön.
- 49 Saman tuomion 78–81 kohdassa unionin tuomioistuin katsoi tästä seuraavan, että neuvosto oli tehnyt oikeudellisen virheen antaessaan päätöksen 2012/19 SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla. Koska kyseisellä päätöksellä nimittäin myönnettiin Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille pääsy unionin vesille eikä pelkkiä kalastusmahdollisuuksia, sen antaminen edellytti poliittista päätöstä, jonka tekemiseksi oli käytettävä SEUT 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tavallista lainsäätämisyjärjestystä.
- 50 Tuomiosta parlamentti ja komissio v. neuvosto (C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400) ilmenee, että toimenpiteistä, jotka edellyttävät unionin lainsäätäjälle kuuluvan poliittisen valinnan tekemistä sen vuoksi, että kyse on yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista toimenpiteistä, on säädettävä SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.

- 51 Nyt käsiteltävissä asioissa on näin ollen tutkittava, onko SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisala rajattava kattamaan vain toimenpiteet, joiden tarkoituksena on kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen ja jakaminen.
- 52 Kuten neuvosto tältä osin katsoo, neuvostolle kyseisen artiklan 3 kohdan nojalla kuuluvien oikeuksien sisältöä ei ole arvioitava rinnastamalla niitä neuvostolle SEUT 291 artiklassa täytäntöönpanotoimia varten annettuun toimivaltaan.
- 53 Kuten unionin tuomioistuin nimittäin on sitä paitsi useasti todennut, toimivalta tällaisten täytäntöönpanotoimien toteuttamiseen on yleensä annettu komissiolle ja se voidaan SEUT 291 artiklan 2 kohdan mukaan vain poikkeuksellisesti antaa neuvostolle ”asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa” sekä samassa määräyksessä nimenomaisesti täsmennetyissä tapauksissa, jotka koskevat ainoastaan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (ks. vastaavasti tuomio parlamentti v. neuvosto, C-133/06, EU:C:2008:257, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio komissio v. parlamentti ja neuvosto, C-88/14, EU:C:2015:499, 30 kohta).
- 54 Vaikka pitääkin paikkansa, että SEUT 43 artiklan 3 kohdassa neuvostolle annetaan toimivalta täytäntöönpanotoimien toteuttamiseen muun muassa nyt kyseessä olevalla alalla, nämä säädökset eivät siten ole kuitenkaan sellaisinaan samastettavissa SEUT 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin täytäntöönpanotoimiin.
- 55 Ei voida myöskään hyväksyä kantajien perustelua, joka koskee SEUT 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn tavallisen lainsäätämisympäristön käyttämistä kaikilla EY 37 artiklan piiriin ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa kuuluneilla aloilla sillä perusteella, että nämä kaksi määräystä ovat toisiinsa rinnasteisessa suhteessa.
- 56 Viimeksi mainitussa artiklassa, joka oli ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa oikeusperustana useiden maatalous- ja kalastusalaan liittyvien toimien toteuttamiselle, oikeutettiin neuvosto hyväksymään komission ehdotuksesta ja parlamenttia vain kuultuaan määränemmistöllä toimia muun muassa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi.
- 57 Kyseinen artikla on kuitenkin sittemmin korvattu SEUT 43 artiklan 2 ja 3 kohdalla. Tästä seuraa, että komission esittämää EY 37 artiklan ja SEUT 43 artiklan 2 kohdan rinnastusta on arvioitava ottaen huomioon se, millä tavoin viimeksi mainittu määräys ja SEUT 43 artiklan 3 kohta liittyvät toisiinsa.
- 58 Tältä osin on syytä todeta, että SEUT 43 artiklan 2 ja 3 kohdalla pyritään eri tavoitteisiin ja kummallakin kohdalla on erityinen soveltamisalansa, joten niitä voidaan käyttää erikseen perustana tiettyjen toimenpiteiden hyväksymiselle yhteisen kalastuspolitiikan alalla mutta toteuttaessaan toimia SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla neuvoston on meneteltävä siten, että se noudattaa toimivaltansa rajoja sekä tilanteesta riippuen asiaa koskevia oikeussääntöjä, jotka on jo annettu SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 59 Edellä todetusta seuraa, että SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan voi kuulua toimenpiteitä, jotka eivät rajoitu pelkästään kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen, kunhan näihin toimenpiteisiin ei sisälly poliittista valintaa, jonka tekeminen kuuluu unionin lainsäätäjälle sen vuoksi, että kyse on yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista toimenpiteistä.
- 60 Kysymystä siitä, onko neuvosto voinut perustellusti käyttää SEUT 43 artiklan 3 kohtaa riidanalaisen asetuksen antamisen oikeusperustana, on siten arvioitava näiden seikkojen perusteella.
- 61 Kuten asetusehdotuksesta COM(2012) 498 final ilmenee, riidanalaisen asetuksen tarkoituksena on tässä tapauksessa asetuksen N:o 1342/2008 muuttaminen sen säännösten parantamiseksi ja selkiyttämiseksi.

- 62 Ennen riidanalaisella asetuksella tehtyjen muutosten sisällön tarkastelua on sen vuoksi muistutettava oikeudellisesta asiayhteydestä, johon asetus N:o 1342/2008 liittyy.
- 63 Kuten julkisasiamies on huomauttanut ratkaisuehdotuksensa 70 kohdassa, yhteisen kalastuspolitiikan ensisijainen tavoite on elollisten vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ottaen tasapainoisesti huomioon taloutta, ympäristöä ja sosiaalisia tekijöitä koskevat näkökohdat.
- 64 Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan unioni soveltaa tässä tarkoituksessa ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla monivuotisilla suunnitelmilla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollistamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja saattamaan kalastustoimien vaikutukset meriekosysteemeihin mahdollisimman vähäisiksi.
- 65 Erityisesti on todettava, että kyseisen asetuksen 5 artiklassa säädetään yhtäältä, että neuvosto hyväksyy monivuotiset elvytysuunnitelmat ensisijaisesti sellaisten kantojen kestäväälle hyödyntämiselle, jotka ovat turvallisten biologisten rajojen alapuolella, jotta varmistettaisiin kantojen elpyminen turvallisiin biologisiin rajoihin.
- 66 Toisaalta saman asetuksen 6 artiklassa neuvosto oikeutetaan hyväksymään monivuotisia hoitosuunnitelmia kantojen pitämiseksi turvallisissa biologisissa rajoissa silloin, kun nämä rajat on saavutettu.
- 67 Asetus N:o 1342/2008 liittyy tähän oikeudelliseen asiayhteyteen. Se on annettu EY 37 artiklan nojalla, ja siinä säädetään useista erityisistä säilyttämistoimenpiteistä tiettyjen turskakantojen kestävä hoidon tukemiseksi.
- 68 Kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaan samassa asetuksessa säädetyn elvytysuunnitelman tavoitteena on varmistaa turskakantojen kestävä hyödyntäminen kestävä enimmäistuoton mukaisesti pitämällä turskan kalastuskuolevuus tietyllä tasolla.
- 69 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi asetuksen N:o 1342/2008 6–10 artiklassa annetaan sääntöjä TACien vuotuisessa vahvistamisessa noudatettavasta menetelmästä ja saman asetuksen 11–17 artiklassa annetaan sääntöjä vuotuisten pyyntiponnistusten rajoittamisesta.
- 70 Käsiteltävinä olevissa asioissa on erityisesti todettava, että yhtäältä kyseisen asetuksen 9 artiklassa säädetään erityisestä menettelystä TACien vahvistamiseksi silloin, kun 7 ja 8 artiklassa annettuja TACien vahvistamista koskevia yleisiä sääntöjä ei voida soveltaa riittävän täsmällisten ja edustavien tietojen puuttuessa. Toisaalta saman asetuksen 12 artiklassa annetaan yksityiskohtaiset säännöt pyyntiponnistusten jakamisesta jäsenvaltiokohtaisesti.
- 71 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean laatimassa turskasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevassa tieteellisessä arvioinnissa on tullut esiin useita ongelmia, jotka liittyvät turskasuunnitelman suunnitteluun ja toimivuuteen. Komitea totesi, että turskasuunnitelman tavoitteet tuskin toteutuvat niissä aikarajoissa, jotka noudattaisivat Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyn maailman kestävä kehityksen huippukokouksen päätelmiä, ellei turskasuunnitelman suunnittelussa ilmenneitä, muun muassa asetuksen N:o 1342/2008 9 ja 12 artiklan soveltamiseen liittyviä puutteita korjata.
- 72 Erityisesti kyseisen 9 artiklan osalta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan neljännessä perustelukappaleesta ilmenee, että TACEihin ilman eri toimenpiteitä tehtävän kyseisessä artiklassa säädetyn vuosittaisen 25 prosentin vähennyksen soveltamisesta vuosina 2009–2012 on ollut seurauksena, että turskasuunnitelman tultua voimaan TACit ovat asianomaisilla alueilla pienentyneet merkittävästi, ja uudet ilman eri toimenpiteitä tehtävät leikkaukset johtaisivat turskankalastuksen tosiasialliseen loppumiseen näillä alueilla.

- 73 Näin ollen asetuksen N:o 1342/2008 9 artiklassa säädettyä erityistä menettelyä TACien vahvistamiseksi vuosittain turskakantoja varten on tuntuvasti muutettu riidanalaisella asetuksella mahdollistamalla tietyissä tapauksissa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa ilmaistuun tavoin suurempi joustavuus kalastusmahdollisuuksien vahvistamisessa ja jakamisessa tieteellisten lausuntojen ottamiseksi huomioon tapauskohtaisesti. Tällä mekanismilla korvataan ilman eri toimenpiteitä tehtävät TACien vähennykset, joista alun perin säädettiin asetuksessa N:o 1342/2008 sitä varten, että TACien vahvistamista koskevia pääsääntöjä ei voida soveltaa riittävän täsmällisten ja edustavien tietojen puuttuessa.
- 74 Asetuksen N:o 1342/2008 12 artiklan osalta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa viitataan myös vuosina 2009–2012 sallittujen pyyntiponnistusten merkittävään pienentymiseen kyseessä olevilla alueilla. Tämän perustelukappaleen mukaan pyyntiponnistusten ilman eri toimenpiteitä tehtävien vuosittaisten vähennysten jatkuva soveltaminen ei johtaisi turskasuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseen, vaan sillä saattaisi olla mittavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia niiden laivastonosien kannalta, jotka käyttävät tärkeimpiä turskan pyyntiin tarkoitettuja pyydyksiä mutta pyytävät pääosin muita lajeja kuin turskaa.
- 75 Näin ollen pyyntiponnistusten rajoituksia koskeviin sääntöihin on tehty olennainen muutos, joka johtuu erityisesti siitä, että on otettu käyttöön menetelmä, joka poikkeaa menetelmästä, josta säädetään asetuksen N:o 1342/2008 12 artiklan 4 kohdassa pyyntiponnistusten vahvistamiseksi puutteellisten tietojen perusteella.
- 76 Lisäksi on syytä korostaa, että asetuksen N:o 1342/2008 9 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on korvattuna riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdalla, ja asetuksen N:o 1342/2008 12 artiklan 6 kohdassa, joka on lisätty riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohdalla, annetaan neuvostolle toimivalta päättää, että TACeihin tai pyyntiponnistusten rajoituksiin vuosittain tehtäviä mukautuksia lykätään näissä säännöksissä tarkoitetuissa tapauksissa.
- 77 Vaikka pitääkin paikkansa, että – kuten neuvosto on riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todennut perustellakseen SEUT 43 artiklan 3 kohdan käyttämisen tämän asetuksen oikeusperustana – riidanalaisen asetuksen 1 artiklasta johtuvat asetuksen N:o 1342/2008 9 ja 12 artiklan muutokset eivät vaikuta asetuksen N:o 1342/2008 5 artiklassa säädettyyn turskakantojen monivuotisen elvytysuunnitelman tavoitteeseen, tämä seikka ei yksinään ole riittävä peruste katsoa, että nämä muutokset on voitu pätevästi hyväksyä EUT-sopimuksen kyseisen määräyksen nojalla.
- 78 Kuten tämän tuomion 59 kohdassa on todettu, tässä tarkoituksessa on nimittäin tutkittava, onko riidanalaisen asetuksen antaminen edellyttänyt unionin lainsäätäjälle kuuluvan poliittisen valinnan tekemistä sen vuoksi, että nämä muutokset ovat yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavia toimenpiteitä, mikä olisi edellyttänyt asetuksen antamista SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 79 Tässä tapauksessa riidanalaisella asetuksella toteutetut ja tämän tuomion 70–76 kohdassa todetut asetuksen N:o 1342/2008 9 ja 12 artiklan muutokset eivät vastoin neuvoston väitteitä kohdistu pelkästään kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja tosiasialliseen jakamiseen tietyissä olosuhteissa ja vuosittain, vaan niiden tarkoituksena on TACien ja pyyntiponnistusten rajoitusten vahvistamista koskevan yleisen menetelmän mukauttaminen ilman eri toimenpiteitä tehtävästä vähennyksestä annettujen aikaisempien sääntöjen soveltamisesta johtuvien niiden puutteiden poistamiseksi, jotka vaaransivat turskakantojen monivuotisen elvytysuunnitelman tavoitteiden toteutumisen.
- 80 Näin ollen kyseisillä muutoksilla määritellään oikeudelliset puitteet, joiden mukaisesti kalastusmahdollisuudet vahvistetaan ja jaetaan. Ne perustuvat siten poliittiseen valintaan, jolla on pitkäaikainen vaikutus turskakantojen monivuotiseen elvytysuunnitelmaan.

- 81 Tästä seuraa, että kyseiset muutokset ovat yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavia säännöksiä. Näin ollen näiden muutosten hyväksymisessä olisi pitänyt noudattaa SEUT 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä lainsäätämistäjärjestystä.
- 82 Kaiken edellä todetun perusteella parlamentin ainoan kanneperusteen ensimmäinen osa ja komission ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä.
- 83 Riidanalainen asetus on siten kumottava, eikä parlamentin ja komission kanteidensa tueksi esittämiä muita perusteita ole tarpeen tutkia.

Riidanalaisen asetuksen vaikutusten pysyttäminen voimassa tietyn ajan

- 84 Neuvosto ja komissio, joita Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta tukevat, vaativat, että mikäli unionin tuomioistuimien kumoaa riidanalaisen asetuksen, se pysyttää asetuksen vaikutukset voimassa. Tältä osin komissio täsmentää, että vaikutukset olisi pysytettävä voimassa enintään 12 kuukauden pituisen kohtuullisen ajan laskettuna tämän tuomion julistamista seuraavan vuoden tammikuun 1. päivästä.
- 85 SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuimien voi tarpeelliseksi katsoessaan todeta, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.
- 86 Tältä osin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tällaisen toimen vaikutukset voidaan pysyttää erityisesti silloin, kun sen kumoamisen välittömät vaikutukset aiheuttaisivat vakavia kielteisiä seurauksia asianomaisille henkilöille ja kun riidanalaisen toimen lainmukaisuutta ei riitauteta sen tarkoituksen tai sisällön perusteella vaan sen laatijan toimivallan puuttumiseen tai olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen liittyvistä syistä. Näihin syihin sisältyy erityisesti virhe riitautetun toimen oikeusperustassa (ks. tuomio parlamentti ja komissio v. neuvosto, C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 87 Nyt käsiteltävissä asioissa on syytä todeta, että riidanalainen asetus tuli sen 2 artiklan mukaan voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se oli julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, mikä tapahtui 21.12.2012.
- 88 Koska riidanalaisella asetuksella pyritään kalavarojen säilyttämistä ja kestävästä hyödyntämistä koskevaan tavoitteeseen yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa, sen välittömällä kumoamisella saattaisi olla yhteisen kalastuspolitiikan toteutumiseen ja asianomaisiin talouden toimijoihin kohdistuvia vakavia vaikutuksia.
- 89 Näin ollen on olemassa tärkeitä oikeusvarmuuteen liittyviä syitä, jotka oikeuttavat sen, että unionin tuomioistuimien hyväksyy vaatimuksen riidanalaisen päätöksen vaikutusten pysyttämisestä. Lisäksi on huomattava, ettei parlamentti eikä komissio ole riitauttanut kyseisen asetuksen lainmukaisuutta asetuksen tarkoituksen tai sisällön perusteella, joten tältä osin ei ole estettä sille, että unionin tuomioistuimien määrää kyseiset vaikutukset pysytettäväksi.
- 90 Näin ollen riidanalaisen asetuksen vaikutukset on pysytettävä, kunnes tämän tuomion julistamista seuraavan vuoden tammikuun 1. päivänä alkavassa enintään 12 kuukauden pituisessa kohtuullisessa ajassa tulee voimaan uusi asetus, jolla on asianmukainen oikeusperusta, nimittäin SEUT 43 artiklan 2 kohta.

Oikeudenkäyntikulut

- ⁹¹ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska parlamentti ja komissio ovat vaatineet neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asiat, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta, jotka ovat osallistuneet näihin asioihin väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta 19.12.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1243/2012 kumotaan.**
- 2) **Asetuksen N:o 1243/2012 vaikutukset pysytetään voimassa, kunnes tämän tuomion julistamista seuraavan vuoden tammikuun 1. päivänä alkavassa enintään 12 kuukauden pituisessa kohtuullisessa ajassa tulee voimaan uusi asetus, jolla on asianmukainen oikeusperusta, nimittäin SEUT 43 artiklan 2 kohta.**
- 3) **Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 4) **Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset